

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: H. SALM. GRIFFIER: G. H. W. MEEDER.

REDACT.: H.C.G. LANGEMEYER, H.E. WESTENBERG, F.P. VAN GRONINGEN, P. CROOCKEWIT, N.L. PRAK.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62—
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 66a
19^e JAARGANG 21 NOV. 1946 4 BLZ. No. 7

Hij was ornitholoog. Maar men kon toch niet zeggen, vond hijzelf, dat hij sterk eenzijdig was. God nee, hoewel zijn gedachten dikwijls bij vogels waren, was hij er juist op uit om uit te vliegen in andere kringen. Hij was dan ook, om het met een gevleugeld woord te zeggen, hij was Corpslid. Ach soms voelde hij zich wel eens als een vreemde eend in de bijt, maar één zwaluw maakt nog geen lente, dacht hij en toog opgewekt iedere maal op nieuw ter societeit, waarvan de symboliek van vogel Phoenix altijd zoo sterk tot hem sprak. Jammer toch, dat men zoo dikwijls tegen hem zei: „Je ziet ze vliegen”, het was soms om tureluurs van te worden. Hij zou het stel kraaiende kempfanen wel eens laten zien, dat hij niet pronkte met andermans veeren.

Bij de groote trap kreeg hij helaas al last met de struise casuaris van consumabel, die rap als 'n kieviet op hem toehipte. Van zenuwen werd hij kalkoenrood en prevelde in zichzelf:

„Gort voor domme kippen, wat doet dat ei hier weer te lorren”. Hij rukte zich snel los van den mannetjes Putter en wist, gode zij dank, de voorzaal binnen te fladderen. Maar daar ging 't ook mis.

„Hé jij daar boerezwaluw!” snaterde een spechtig iemand hem toe, die met een arends blik rondkeek.

Hij stopte snel zijn haviksneus in zijn zakdoek en simuleerde niets te hooren.

„Hé dovel!” klonk het weer, „Cor—hoen—oemde jij dien vent ook weer?”

„Da's mijnheer Foghel, mijnheer,” „Oe-hoe, Foghel!”

Ja nu kon hij moeilijk zijn kop in het zand steken. De persoon, die hem zoo roekeloos aanriep, droeg een pauwblauwe das met kanariegele spikkels. Bijzonder onsmakvol. Dat nu deze vent hem koet ke koet hebben moest. De Zilpzalp, de Kneu, de . . . de Pic! schoot het door hem heen en ineens viel de vergelijking bij hem op. Ja, inderdaad zooals hij zich herinnerde, de Pic vert, onze groene specht (*Picus viridis virens*), roept luid en lachend: Kju, Kju, Kju, heeft in de vlucht groene vleugels en een helgele snuit . . . Met geweld werden nu zijn gedachten teruggedrongen door een klap, die hem werd toegebracht, door een gierig gekleede figuur. Deze snipte hem toe: „ken je mij wel?”

Weer dwaalden zijn gedachten af. Het was vast een Paapje.

Ook 't eksterieur klopte: de Burinus of Griel, een schuw geheimzinnig wezen met flikkerende gele oogen, roept „glie-iel”.

„Uil, waarom sla je niet”, riep de ellendige vlamsijs, „heb je geen fuut in je wulpse lichaam? Sta daar niet zoo als een kip zonder kop. Eend!”

Au, stootte hij daar zijn ravenbeks uitsteeksel! Hij stond nu toch wel echt in de kauw.

Maar de verlossing voor tortelde wezens is steeds daar op punten van groote benauwenis. De voordeur werd krassend geopend en trots als een pauw trad een befaamde Commissie binnen. Zachtjes prevelde hij hun namen: Mus, Raaf, Kemp-haan, Pimpelmees en in cognito de Kuyff.

**ZOWAAR K. O. PIETEKORT
IN DE ALMANAK DIT JAAR!!!!?
DOET U DAAR WAT AAN?**

Hope.

Te midden van een oude mos
Die steeds terecht in eere is geweest
Komt er een Kiekjes-Spiegel los
Gedragen door de gouden Spiegel-geest.

't Spiegelklikje wil graag schrijven
Voor het Sjorps (dus ook voor U)
Maar als ze te klikerig blijven
Wordt de Spiegel: klikmenu.

Voor het Boek der Roode Boeken
Is het Spiegelbeest gevreesd
En ze stoppen alle hoeken
Met de faeces van hun geest.

En wat ziekjes van die kiekjes
Kotsend van hun ruwe blubber
Snak ik hoopvol naar 't reine
Van een Alma-Spiegelnummer.

Een Tuiltje.

Ik heb een heel lief tuintje
En daar staan bloempjes in:
Eén bloempje voor elk jaargetij
En één voor elke min; en één voor elke min.

Want talrijk zijn mijn minnen
Zoo talrijk als het tal
Van alle starrenwarreling
Op 't baldekijn van het heeal, op 't baldekijn van
het heeal

Een bloempje draag ik van
Nieuwjaar tot 31 Maart
Dat bloempje heet Mimosa
En Mimi is het waard, en Mimi is het waard.

Een ander bloempje draag ik
Van 1 April tot Juni's end
Dat noem ik Maagdelief „mijn kind”
En zij groet mij: „Dag vent” en zij groet mij: „Dag vent”.

Van Juli tot Augustus
Schenk ik mijn bloem aan Marian . . .
We houden ons heel stilletjes
En niemand weet ervan, en niemand weet ervan.

't Laatst kwartaal dan draag ik
Mijn bloem en hart niet in de hand
Maar steek ik in mijn button-hole
De onbescheidenste chrysaant, de onbescheidenste
chrysaant.

Dåg Mimi, en Dåg Maagdenlief
Dåg kleine Mariannetje
Dåg, dåg mijn trio hartendief
Voortaan ben ik Almannetje, Voortaan ben ik Almannetje.

Het is administratief onmogelijk gebleken, voor de twee uitgaven verschillende prijzen vast te stellen, zoodat met het „Jaarboek” en den Almanak voor het zelfde geld zal kunnen krijgen.

Zendt dus spoedig in! Het is in Uw eigen belang! Nog steeds staat intekening op een klein aantal exemplaren van de luxe uitgave open!

Men zende in onder motto, op eenzijdig beschreven blad, met naam en adres bijgevoegd in gesloten couvert, eveneens onder vermelding van motto, NAAR HET ADRES VAN DE ALMANAK-REDACTIE:

OUDE DELFT 66 a.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak ontving reeds een aantal opgaven voor de luxe-uitvoering. Aangezien de bijgevoegde inzendingen over het algemeen van inferieure kwaliteit zijn en niet boven het peil van „De Spiegel” uitgaan, leek het ons gewenscht, een korte handleiding voor Mengelwerk te publiceren.

Vandaag deel 1, voor beginners:

Algemeene wenken.

1. Ga niet direct aan Uw schrijftafel zitten, maar bestel op de Societeit een pils, en knoop een gesprek aan met Uw buurman. Natuurlijk niet over: Uw studie aan de T.H.; Uw buurmans studie aan de T.H.; de zuivering of het weer, in volgorde van ongewenstheid.
2. Daarentegen gaat U een idee ontwikkelen, een Idee. Gewoon, in reeksontwikkeling, zooals U aan de Technische Hoogere Burgerschool zoo netjes geleerd hebt. Als man van wetenschap begint U natuurlijk niet met het Idee zelf, maar juist met de tegenpool, de niet-Idee, die, zijnde zijn tegendeel, in verhouding van door zijn factorbepalende

eenvoud verworven eenheid de zelf-verwerkelijking en zelfopenbaring van Uw Idee blijkt te zijn. ¹⁾ Het zal U dus nu wel volkomen duidelijk zijn, dat Uw eerste stap het aanvaarten van een begrip dient te zijn, b.v. *muur*. Het hangt van Uw stemming af, of Uw associaties zijn: muur, zuur, onguur, natuur, obscuur, Bestuur.

(Goed zoo, U durft.)

dan wel:

muur, steenen, fabriek, Betuwe, kersenplukken of de vertakking: muur, steenen, klei, Alluvium, mijnbouw.

of tenslotte: muren, ooren, vele geslachten op ons neer, Napoleon, Zoo vindt U dus vanzelf een samenhang tusschen Bestuur, kersenplukken, mijnbouw en Napoleon.

(N.b. het is niet de bedoeling, dat U nu werkelijk iets schrijft over dat kersenplukkende Bestuur. Spaar ons!)

3. Nu gaat U het idee op papier zetten. Daarbij behoeft U heelemaal niet op de stijl letten. D.w.z. op stijl uit stijlboekjes. Een schoolopstel is ten eenen male onbruikbaar voor ons doel. Daarentegen moet U wel op stijl letten, d.w.z. de stijl, die het D.S.C. past.
 4. Een paar korte opmerkingen: Doe ingewijd en schrijf niet voor de groote massa, begin vooral onbegrijpelijk, en pas in vredesnaam op voor een pointe!
 5. En nu een paar opgaven:
 - a) voor dichters: Zoek een paar rijmwoorden op Almanak (ten spoedigste bij de Commissie tot Redactie inleveren! vertrouwelijke mededeeling).
 - b) Stel een gevoelvolle volzin samen met het werkwoord pristelen. Geef synoniem. Leidt een samenhang af tusschen de begrippen: fotograaf, Bourdon, afgesneden.
- ¹⁾ Eigenlijk voor geoordeelden. Beginners diep ademhalen!

Over het Almannetje en Almannetjesvriend.

Rollend komt de zee aanbuleren en de schuimvlokjes van de branding spelen ijverig krijgertje met aftikken. De zandkorreltjes aan de zee-zoom worden erg nat als een gul golfje over hen heenspoelt, maar als het golfje weer weg is, blaast de scherpe wind zoo hard om de ooren van het zandkorreltje dat het zich weer droog rilt in een kippetjesvelhuivering. Af en toe komt als een speelbal van de zee aandrijven een stuk wrakhout, bezet met schelpjes als een handvest met robijnen, achter zich aanslepend een warreling zeewier en wierslierten. Maar kijkt nu eens naar den stillen figuur, die over het strand van rechts komt aanloopen, gebukt tegen de wind intornend: het is het eezametje, model '47 en heet Almannetje Nak. Wat is het Almannetje nat! Net zoo nat als het zandkorreltje. Het Almannetje is gevluht in het aanzicht van de rollende zee, die buldert; want thuis kon hij het niet meer uithouden: thuis is alles leeg. Geen brood meer in de trommel en geen rogge meer voor zijn papje en . . . och, het is slecht gesteld met het Almannetje. Net zooals het zandkorreltje krijgt het Almannetje kippetjesvel, vooral als hij denkt aan de dag van morgen. Want morgen is er natuurlijk net zoo min iets. Arm Almannetje! Arm Almannetje! Het ziet er wel kwaad voor hem uit — en wie zou hem willen helpen?

Gelukkig komt er van de andere kant Almannetjes vriend aangelopen. Almannetje kan zijn oogen niet geloven: „Is dat niet Almannetjes vriend?” Maar Almannetjesvriend vindt het alles heel gewoontjes en zegt doodleuk: „Dag Almannetje, kijk eens wat ik voor je heb meegebracht” en meteen begint-ie al uit te pakken: eerst een brood en een zak met rogge, en dan een koek en een potje sjem, een potje met dit en een potje met dat — (even is het Almannetje bang: 't wordt toch geen hutspotje); maar neen hoor, Almannetjesvriend komt nu aan de exquisite comestibles: asperges en een doosje met truffels, tenslotte nog een potje caviaar.

„Ai, ai, zegt Almannetje, op zooveel had ik niet durven hopen vriend. Gosje, ik kan mijn oogen warempel niet gelooven. Hoe kom je daar allemaal aan? Je hebt 't toch niet . . . eh” (hij durft het niet zeggen!).

„Foei, valt Almannetjesvriend hem in de rede, — je weet heel goed dat dit allemaal van mij zelf is. Ik geef wat ik kreeg. En als . . . „Wie dat doet, zegt Almannetje, is waard dat ik leef. Vriend, eet een boterhammetje met mij mee. Je krijgt er wat lekkers op, zeg maar wat je hebben wilt op die snee. Maar Almannetjesvriend weet niet zoo vlug wat er op te nemen, en Almannetje besluit met een gulle lach, want nu kan hij weer lachen: „Jij krijgt: Goud op Snee”.

Cultus der persoonlijkheid.

„Het Delftsch Studenten Corps dient ervoor om den student karakter en persoonlijkheid bij te brengen, te zorgen voor onderling contact en voor critiek, teneinde zoodoende den candidaat-ingenieur voor zijn toekomstige plaats in de maatschappij geschikt te maken”.

Dit is de eerste regel die het schuchtere toekomstige lid bij zijn kennismaking met het Corps te hooren krijgt; het wordt hem verkondigd als de heiligste wet en als hij niet oppast gelooft hij bij zijn afscheid van Delft, en vele jaren later, dit schoone verhaal nog.

Ergens in een vreemd land hebben wij den afgeloopen zomer studenten ontmoet die deze wet niet kennen. Hun studentenorganisaties lijken veel op de onze: Zij hebben ook hun algemeene vereenigingen, hun sociëteiten, hun ondervereenigingen, maar zij bedrijven dit heele studentenleven voor hun plezier

En dit was dan de inleiding die we noodig hadden om „to the point” te komen, want hoe is het hier?

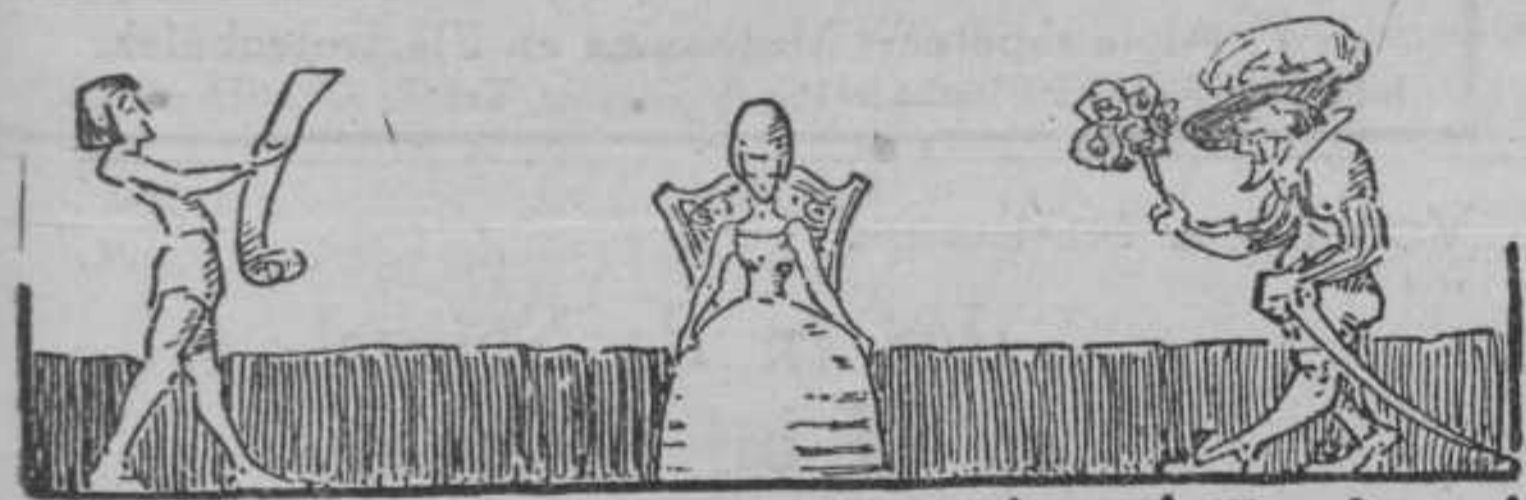
Voor een groot aantal leden is het Corps veel te veel een broedmachine van karakters, een opvoedingsinstituut waar men van zijn geestelijke fouten wordt genezen, een gehaktmolen waar men als een nieuw, geestelijk harmonisch mensch uitkomt. Natuurlijk bestaat deze vormende factor altijd daar waar persoonlijk contact heerscht, maar zoodra het „nut” het „genoegen” gaat overheerschen is het al mis. Want dan zal het onbezorgde plezier ophouden te bestaan, daar dit in de meeste gevallen immers niet rationeel nuttig is.

De eenzijdige vooropstelling van het karakter-vormend element heeft echter nog onaangenamer consequenties: Als men dit als het voornaamste doel gaat beschouwen, zal men dikwijls dan ook willen laten zien dat men inderdaad wat geleerd heeft, dat men bezig is waardevol te worden (ook wanneer dit onverhoopt niet het geval mocht zijn). Kortom, de „show-off” en de „Streberei” begint.

En dat ziet men gebeuren bij menschen als

Ach neen, we zullen geen voorbeelden noemen; U kent hen zelf, of U bent het zelf; in ieder geval, indien U er anders over denkt, schrijft U dan zelf.

G. M.
v. d. Vl.

FEUILLETON

Het lijk in de zuurkast.

Het is langzamerhand wel duidelijk geworden dat de moordenaarshand nogmaals feilloos is komen aanhuiveren om zich te sluiten rond de strot van den eenigen getuige die alles weet, maar vooralsnog op sluwe wijze zwijgt. Natuurlijk, wij van onze kant zullen alles doen wat in ons vermogen ligt om de lezer te beveiligen tegen de van bloed druipende klauw, want dit kronkelen om genade verveelt ons reeds. Er is nog een smeulend, nochthans levenskrachtig vonkje van hoop voor hem: de roze draad! Het pincet van de speurdersintelligentie zal het weten op te nemen uit de walmende krachten van de misdadigerswereld, en de breipennen van de lierdichter zullen het verflechten tot het exquisite rococo-hemd der liefdepoëzie.

Eerste toer.

Het lijk, de verleider, onmaskerd door Van Zeever, Klinkklaar op het spoor van een gevallen steek. Nieuwe complicaties en lijken. Krachtig optreden van U.

De vloer van de eetzaal glom als een bloeddorloopen oog en sidderde nog na onder de dreunende schreden van de dood. Helaas dit beeld gaat hier al mank, want daar was geen behoedzame vinger om een vliegje te verwijderen uit dit zwaargetroffen oog. Want aan de boorden van een bloedplas was de eerste verdachte meegezegen onder het striemend verhoor dat meedogenloos daverde uit de zuurkast. — Verzachtende omstandigheden? — Ik ben eerstejaars. — Wat deed U zoo lang op de Sociëteit? — Ik wilde zoo graag enthousiast zijn. — Alibi? — Ja, ziet U, twee vrienden van me kunnen getuigen dat ik alleen maar zoo lang gebleven ben om lang gebleven te zijn. We hadden gewed wie het langst zou blijven. Dat doen we wel meer, ziet U.

Terwijl dit noodlottig verhoor zich voortspoed op een jammerlijk dwaalspoor, waadt U, ja U! door de meterhooge sneeuw.

Bezielt en verhit door Uw eene groote gedachte voelt U de kou niet en de sneeuwvlokken sissen weg op Uw gloeiende ergernis over het klinkklare gezeever. Een menschenleven staat op het spel; een zielige figuur dreigt verstikt te raken in de dwalingen van het gerecht. Uw geweten is eindelijk tevreden gaan zwijgen, want U zult een eind gaan maken aan een groote wantoestand! U ziet niet dat kinderen hier een glijbaantje hebben gemaakt, en slaat onderuit en een auto zoekt U in de vergetelheid. Nu moeten wij iets onwaarschijnlijk veronderstellen, maar in een goedgebouwde roman mag dat een enkele keer wel. Wij veronderstellen dat de Commissaris van het consumabel U kent en zelfs komt opzoeken, begaan met Uw lot. Het is erg jammer voor U dat het uiterlijk, dat U zoo mee had en dat aan Uw woorden een zekere autoriteit gaf, verscholen is in een baal verband waarin Uw scherpzinnige oogen steken als kooltjes in een sneeuwpop. Uw aandeel in het gesprek dat nu volgt zullen we natuurlijk aan U overlaten. La joie de se voir imprimé ook voor U is; in karakteristieke stippeltjes. — Hoe gaat 't er nou mee? — Nee, we schieten niet erg op; er zijn een paar tegencandidaten gesteld.

— — Ja, maar we hebben al een verdachte uit dat jaar, bovendien is hij niet zoo gezellig. — — Wind je niet te veel op, de stemming zal beslissen. — — Kom je mag je in deze toestand niet boos maken.

— (hartstochtelijk en wanhopig bezwijmt u in de tragiek van uw onmacht).

Intussen ontdekte Van der Zeever zijn groote fout. Hij keek het lijk begripend aan, knielde bij hem neer en begon nerveus in zijn zakken te zoeken. Hij sneed zich aan een van de messen, maar wist nog te hijgen: — Een brief van een vrouw! voordat zijn imposante gestalte geluidloos inzakte. Het mes was met een bliksemend vergif bestreken; de oogleden sloten zich gelaten over de blik die alles doorzag. — Tja, zei Klinkklaar en hij wende zich aan de opzichtig paarse kleur van het nieuwe lijk. Om de lugubere eenzaamheid van zich af te zetten begon hij luidkeels te lezen in Van der Zweers vondst.

„E. Ik heb de heele nacht gehuild. Heeft dat alles dan heelemaal niets voor je beteekend? Je bent harteloos, de tranen op dit papier zijn getuigen van je egoïsme. Nog eenmaal zal ik trachten je terug te voeren in dat vreemde geluk, dat wij toch hebben gekend, bij de gratie van een begoocheld maanlicht misschien . . . Ik zal het trachten, niet om je te vermurwen, maar om je te toonen wat een ellendeling je bent. Ik zal het doen met je eigen woorden, met dat gedicht dat ik die tweede avond in de corsage vond die je me gaf, heel klein opgevouwen. O hoe discreet en romantisch vond ik, naïeveling, je toen! Het zal je nu toeklinken als een zweeps slag, als je tenminste nog een beetje gevoel over hebt.

Die zomernacht zijn roode lampionnen
in een groot en droomend oog
vermoeid een enerverend spel begonnen
waarin het hart zich zoet bedroog.
We hebben saam de witte violieren
gebundeld tot een bruidsbouquet
om luisterrijk ons levensfeest te vieren
in de geuren van een rozenbed;
ik zag niet anders dan de vreemde glansen
op het wonder van je zacht profiel;
de maan zong van de hoogste transen,
daar was een ster die stervend viel.”

Met een smak kwam hij de trap af; het was één van de oudere redacteuren. Hij stormde de voorzaal door en riep: — Ik heb het gehoord! Eindelijk hebben we hem. Mijnheer de Commissaris van het consumabel, een kruik! Eindelijk kunnen we hem posthuum geven waar hij recht op heeft. Ja hij! N.N.!!

— Goeden morgen, sprak het lijk in de zuurkast.

(Wordt vervolgd).

MEDEDEELINGEN

Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap 1881—1946.

Enkele aanwijzingen en spelregels voor de Uitvoering van 29 November a.s.

Weinigen onder U zullen beseft hebben dat het nu heusch tijd wordt dat U ergens een rok *) moet gaan leenen, want U heeft nauwelijks meer een week. Het eerste bezoekje aan Uw dame heeft U waarschijnlijk al gebracht of bent U inderdaad die persoon waar ieder over spreekt en zegt dat U diegenen bent die al twee blauwtjes heeft geloopt. Laat U echter niet ontmoedigen, want U heeft nog een week en er zijn nog een heeleboel aardige meisjes en U behoeft niet eens zoo ver te zoeken. **)

Uw enthousiasme voor het Gezelschap is anders wel ver te zoeken als men bedenkt dat zegge en schrijve 10 (tien) dagen voor de Uitvoering nog geen enkel ontwerp voor een reclameplaat is binnengekomen. Het maskertje denkt er hard over om

de kruik, die als prijs was uitgelooft maar zelf aan de lippen te zetten. Dat U alles nog wat „gek” en idioot vindt is tot daar aan toe, dit mag U echter niet remmen om uit Uw al veel te langgerekte zomerslaap te ontwaken en aan de slag te gaan.

Indien U het groote voorrecht, rok en dame mocht hebben om de Uitvoering op 29 November te mogen bijwonen, wordt U vriendelijk verzocht om op Maandag 25 November of Dinsdag 26 November of Woensdag 27 November vergezeld van een vleeschbon en zes rijksdaalders op de Societeit Phoenix Uw kaarten te komen afhalen.

Voelt U niets voor een rok, een dame, een gala-uitvoering, speeches, bloemen en kransen, een glimlachende president, muziek, souper en dans en al is U zelfs geen lid van het Gezelschap, dan wordt U dit jaar toch de unieke gelegenheid geboden om een tweede voorstelling bij te wonen, ook geheel in dezelfde costumes, decors en belichting en met precies dezelfde tekst, natuurlijk ook weer in de Stadsdoelen. Deze tweede uitvoering wordt op 6 December des avonds om 8.20 gehouden. Dit is een prachtige gelegenheid om de moeilijke toestand, die er bestaat of nog komt tusschen Uw Hospita en Uzelf op een elegante manier op te lossen. Het Bestuur en de Directeur hebben namelijk gemeend een aantal kaarten voor zulke moeilijke gevallen ter beschikking van de leden moeten stellen. Als aanbeveling moge dienen dat de Senaat er reeds 20 heeft besteld. Nadere bijzonderheden over de kaartverkoop zullen U t.z.t. gedaan worden.

De verminderde koopkracht van den gulden heeft op de financiën van het Gezelschap niet die invloed gehad die men algemeen in het Roode Kamertje en op de Beurs ervan ver-

wachte. Het is den Thesaurier dan ook een groote vreugde U te kunnen mededeelen dat de contributie voor het jaar 1946—1947 slechts f 4,50 bedraagt.

Namens de President en Commissarissen,
H. M. VAN DANTZIG, Secretaris.

*) Eerste jaars worden erop gewezen dat het een oude gewoonte is dat zij voor het Kerstfeest in het jaar hunner aankomst niet in rok mogen verschijnen op officiële gelegenheden.

***) Stelt U zich hiervoor in verbinding met het Bestuur.

Delftsche Studenten Debating Club.

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het bestuur zich als volgt samengesteld:

W. P. C. ZEEMAN, Voorzitter,
P. J. MUYSKEN, Secretaris.
A. G. HAENEN, Vice-Voorzitter.

Het bestuur deelt mede, dat Prof. Mr. F. W. Wertheim Dinsdag 26 November voor de D.S.D.C. zal spreken over „De Indonesische revolutie en het welvaartsprobleem”, waarbij hij de volgende stellingen zal verdedigen:

1. Tijdens het Nederlandsche bewind heerschte geen welvaart voor de groote massa der Indonesiërs.
2. Verhooging van de levensstandaard in overbevolkte gebieden als Java is niet een onoplosbare taak.
3. In de huidige revolutionaire situatie biedt samenwerking met de Republikeinsgezinde intellectuele bovenlaag de eenige kans voor een actieve welvaarts-politiek in de nabije toekomst.

P. J. MUYSKEN, Secretaris.

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagentschap: J. T. POST

VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
bespreekt moeilijkheden: Warmteleer 19 en 20 Nov.; Thermo 26 Nov.;
Electriciteit B 20 en 29 Nov.; Electriciteit A 25 Nov.; om 19 uur.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

H. A. Lauwerier. Repeteert Wiskunde P₁ en P₂
Inlichtingen: Lindestraat 2 Den Haag.

Ir F. Algie repeteert Mechanica en Electrotechniek.
Inlichtingen: Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag)

Fa. H. C. JANSSSEN
Noordeinde 38-40 - Delft

Stalhouderij en
Luxe Autoverhuur

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.
Dag en nacht geopend.

Telefoon 499

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT

*

SPECIAAL
HEERENKAPPER

Voorheen en thans:

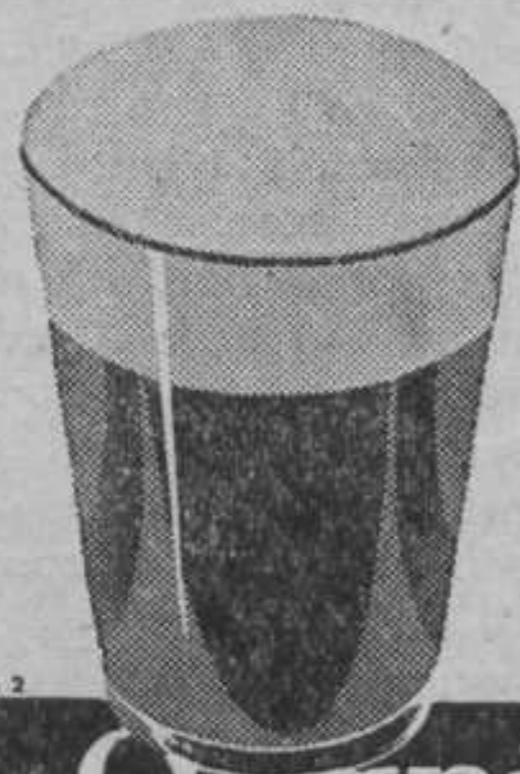
„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL

VOORHEEN **B. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 • Telefoon 144 • Delft

OUDE JENEVER
Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig
DE KUYPER

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

Fotograaf ...

KOORNMARKT 72

Dr. J. Deknatel

Oud Assistent der T.H.

Repetitor

Wiskunde P₁ en P₂

*

BOTANIESTRAAT 10 DELFT

ÉÉN **VOÛR DEN ETEN**
OUDE VLEK
DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ 'DE VLEK' & CO DELFT